

การศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษต่อการเรียนการสอน ผ่านระบบอีเลิร์นนิง

A Study of Teachers and Students' Satisfaction in Faculty
of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat Uni-
versity toward E-Learning

อนันศักดิ์ พวงอก

Anansak Phuangok

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ซึ่งเป็นระบบ e-learning ที่พัฒนาขึ้นโดยอาจารย์สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่สอนผ่านระบบ e-learning 3 คน และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เรียนผ่านระบบ e-learning 62 คน ที่เคยเรียนเคยสอนโดยใช้ระบบนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับอาจารย์ และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

อาจารย์มีความพึงพอใจต่อการสอนผ่านระบบ e-learning บางประการเท่านั้นโดยให้เหตุผลว่า แม้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก แต่จำเป็นต้องปรับปรุงในหลายส่วนเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากยิ่งขึ้น ข้อดีของการสอนผ่านระบบ e-learning คือเป็นเครื่องมือที่ช่วย

ให้อาจารย์สามารถส่งงานและให้นักศึกษาส่งงานนอกเวลาเรียนได้ แต่ก็มีข้อจำกัดบางประการและไม่ควรนำมาใช้ในทุกรายวิชา โดยเฉพาะวิชาที่สอนแบบปฏิบัติหรือรายวิชาที่สอนในด้านภาษาเนื่องจากอาจารย์กับนักศึกษาไม่สามารถโต้ตอบกันได้อย่างทัน่วงที่แบบ face to face นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (= 3.38 S.D. = 0.71) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (= 3.48 S.D. = 0.72) ส่วนด้านระบบบริหารจัดการและการเข้าใช้ระบบพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (= 3.53 S.D. = 0.80) เช่นเดียวกับด้านการติดต่อสื่อสาร (= 3.58 S.D. = 0.73)

ปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning พบว่า นักศึกษามีปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือ อินเทอร์เน็ตที่มีให้ใช้ในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมตามห้องเรียนในแต่ละอาคารเรียน ทำให้การเรียนผ่านระบบ e-learning เกิดการสะดุดไม่ต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดหาอินเทอร์เน็ตให้ครอบคลุมทุกห้องเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning มีประสิทธิภาพ ส่วนปัญหาของอาจารย์คือการติดต่อสื่อสารกับนักศึกษายังทำได้ไม่ดีพอ โดยเฉพาะการเรียนการสอนด้านภาษาที่ต้องเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในภาษาต่างประเทศ ดังนั้นอาจารย์จึงเสนอแนะว่าไม่ควรใช้ระบบ e-learning ในวิชาที่สอนด้านภาษาแต่ควรใช้ในวิชาอื่นๆ ที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นวิชาศึกษาทั่วไปหรือวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

คำสำคัญ ความพึงพอใจ, อาจารย์และนักศึกษา, การเรียนการสอนผ่านระบบอีเลิร์นนิ่ง, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the teachers and students' satisfaction of faculty of humanities and social sciences Sisaket Rajabhat university toward teaching and learning via e-learning. The e-learning in this study was constructed by Software Engineering teacher of Sisaket Rajabhat University. Population in the study consisted of 3 teachers and 62 students who used the software. The research was conducted by structured interview of teachers and surveyed by questionnaires by students. The data from teachers were analyzed by contents analysis while the data from students were analyzes by the percentage, the means, and the standard deviation. The research findings are detailed below :

Teachers satisfied toward teaching via e-learning systems are moderate. Their reasons were teaching through e-learning are useful for learning so much but it needs to improve in several parts in order to respond to the needs of enhancement efficiency of teaching even more. The advantages of teaching through the system was it is a tool that can help teachers and students work in part-time. However, It had some limitations and should not be used in all subjects especially the subjects taught in practice and language because teachers and students could not interact with each other immediately with face to face. The Students' satisfaction in overall is moderate ($\bar{x} = 3.38$ S.D. = 0.71). When it was distinguish in each categories, the results found that : Their satisfaction toward learning effectiveness is

moderate ($= 3.48$ S.D. = 0.72). Their satisfaction toward the management system was at the high level ($= 3.53$ S.D. = 0.80) as well as communications ($= 3.58$ S.D. = 0.73).

The problems and suggestions of students were found that they had similar problem. The important problem was internet in the university is not available enough, it's not covered in all classrooms. By this reason, the learning via e-learning was interrupted and was not continuous. Therefore, their recommendations were the university should provide internet access to all classrooms for effective learning. While the teachers' problems were communication with student was not good enough especially in language subjects that have to focus on listening, speaking, reading and writing skills so e-learning was not suitable with these subjects, but should be used in other subjects such general education course or computer sciences subjects.

KEYWORD: Satisfaction, Teachers and Students, Humanities and Social Sciences Sisaket Rajabhat University, E-learning

บทนำ

การเรียนรู้ด้วยตนเองมีหลายวิธี e-learning เป็นการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่ได้รับค่านิยมมากระยะหนึ่งแล้ว คำว่า e-learning มาจากคำว่า electronic(s) learning หรือการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และยังหมายถึงการเรียนรู้ทางคอมพิวเตอร์แต่เป็นการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์มาช่วยสอนแทนรูปแบบการสอนเดิมซึ่งอาจจะเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบของการใช้คอมพิวเตอร์ วิกิพีเดีย ซีดีรอม สไลด์ฉายดาวเทียม อินเทอร์เน็ต

ก็ได้ นอกจากนี้ e-learning ยังเป็นการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ อีกด้วย (ศุภชัย สุขะนินทร์ และกรรณก วงศ์พานิช 2545 : 15) e-learning ได้แพร่กระจายเข้าสู่การศึกษาในทุกๆระดับ ด้วยสาเหตุที่ว่า การเรียนรู้ในรูปแบบนี้มีความยืดหยุ่นสูงและยังลดข้อจำกัดของความพยายามที่จะใช้ เทคโนโลยีที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารในเรื่องของการออกแบบเฉพาะตัว เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคลมากที่สุดโดยการเรียนการสอนแบบ e-learning นี้จะเน้นในเรื่องของการเรียนการสอนที่ไม่มีข้อจำกัดของเวลา และสถานที่และยังช่วยลดข้อจำกัดในเรื่องของช่องว่างในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันเอง (จินตวีร์ คล้ายสังข์ 2555 : 1)

การเรียนการสอนด้วยระบบ e-learning สามารถช่วยให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นและในเวลาทีเร็วขึ้น นอกจากนี้ e-learning ยังช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน ตรวจสอบ พฤติกรรมของผู้เรียนได้ตลอดเวลาและอย่างละเอียด สามารถติดตามการ เรียนรู้ของผู้เรียนได้ ประโยชน์ของ e-learning ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนได้ เนื่องจากมีเว็บไซต์ หรือกระดานสนทนาที่สามารถพูดคุยโต้ตอบกันได้ (กนิษฐา พัดทะเล 2556 : 2) นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนยังสามารถที่จะป้อนความรู้เข้าไปในระบบ โดยไม่ต้องรอช่วงเวลาของการสอนในชั่วโมง สามารถที่จะมอบหมายงาน และตรวจงานของนักศึกษาผ่านระบบตรวจเช็คการเข้าเรียนของนักศึกษา ได้แบบออนไลน์ให้คะแนนผ่านระบบโดยที่อาจารย์และนักศึกษาสามารถ มองเห็นสอดคล้องกันไม่เกิดการโต้แย้งกันในภายหลังและนักศึกษาสามารถ ตรวจสอบผลการส่งงาน การเข้าเรียน และผลการเรียนของตนเองได้ตลอดเวลา

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนหรือ ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนการสอนด้วยระบบ e-learning มาแล้วนั้น พบว่า มีทั้งข้อดี ข้อเสีย ปัญหา และอุปสรรค ดังเช่น กำชัย ว่องไว (2549) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจในการใช้ e-learning ของนักศึกษามหา

บัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยพบว่า นักศึกษามีความสะดวกสบายในการเรียนรู้มากขึ้นในขณะเดียวกันก็พบปัญหาบางประการ เช่น ขั้นตอนการเข้าใช้ระบบมีความยุ่งยาก จำนวนคอมพิวเตอร์และปลั๊กไฟภายในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีไม่เพียงพอ เป็นต้น นอกจากนี้ กนกพร ศรีญาณลักษณ์ และคณะ (2555 : 120) ได้ทำวิจัยเรื่องการสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ของนักศึกษาต่อการเรียนผ่านบทเรียนออนไลน์ในวิชาภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น 1 ซึ่งพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ทั้ง 3 ภาษาดังกล่าวในระดับที่มาก เรียนสนุก และได้รับความรู้ใหม่ๆ ที่ไม่เคยรู้มาก่อน ทำให้นักศึกษาสนใจเรียนมากขึ้น และสามารถฟังและพูดในระดับพื้นฐานได้ จนนักศึกษาที่มีข้อเสนอแนะให้มีการสร้างบทเรียนออนไลน์ในรายวิชาอื่นๆ ที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน เพื่อจะได้สร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ส่วนจริลักษณ์ รัตนาพันธ์ (2554 : 47) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแขนงวิชาหลักสูตรและการสอนสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่เรียนชุดวิชา 20799 ประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตหลักสูตร และการสอนผ่านระบบ e-learning พบว่านักศึกษามีปัญหาในด้านโอกาสในการเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ความสะดวกของนักศึกษาในการทำกิจกรรมผ่านระบบ e-learning การเตรียมความพร้อมในการสนทนาในเว็บบอร์ด ซึ่งปัญหาดังกล่าวล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาในระดับมาก และรุ่งกานต์ กันทะหงษ์ (2550) ได้ทำการศึกษาอุปสรรคในการนำระบบ e-learning มาใช้ในการเรียนการสอนของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาเห็นว่าการนำระบบ e-learning มาใช้ในการเรียนการสอนนี้ส่งผลดีต่อการเรียนโดยรวมของตนค่อนข้างมาก เนื่องจากทำให้ประหยัดเวลา และสะดวกสบายในการค้นคว้าหาข้อมูล ส่งงาน ติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนผ่านทางอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตามนักศึกษายังมีปัญหามารวมถึงเรื่องคอมพิวเตอร์ที่มีจำนวนไม่เพียงพอ และมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่า

ที่ควร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาบางรายที่มีรายได้น้อย และไม่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองเกิดความเสียเปรียบทางการศึกษา เนื่องจากต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นในการเข้าใช้บริการในด้านคอมพิวเตอร์ จากสถานที่อื่นๆ นอกจากนี้รายละเอียดในบทเรียนยังขาดความชัดเจน มีแบบฝึกหัดไม่มาก รวมทั้งการดำเนินการปรับปรุงข้อมูลต่างๆ ในเว็บไซต์ นั้นเป็นไปอย่างล่าช้า และไม่เป็นปัจจุบันเท่าที่ควร จากผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ดังกล่าวนั้นพบว่า ในทัศนะของผู้เรียนแล้วมีทั้งความชื่นชอบเนื่องจากมองเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ในระบบ e-learning นี้ แต่ในขณะเดียวกันก็พบว่าผู้เรียนต่างก็พบอุปสรรคในหลายๆ ด้านด้วยเช่นกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษได้มีการปรับปรุงระบบการเรียนการสอนผ่าน e-learning ในปีการศึกษา 2557 โดยให้อาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์เป็นผู้เขียนระบบนี้ขึ้น ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นระบบเกือบจะสำเร็จรูปแล้ว อาจารย์ทุกคนในมหาวิทยาลัยมีโอกาสในการเข้าใช้ และเป็นเพียงการป้อนบทเรียนเข้าไปในระบบเท่านั้นเอง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เล็งเห็นถึงความสำคัญตรงนี้ จึงมีนโยบายให้อาจารย์ในคณะฯ ได้ทำการสอนผ่านระบบ e-learning อย่างน้อย 1 วิชา โดยเริ่มต้นในภาคเรียนที่ 2/2557 เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์ทุกท่านเห็นความสำคัญของการสอนผ่านระบบนี้ และเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดผลดีต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษให้เจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนระบบ e-learning ของอาจารย์ และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เพื่อนำสารสนเทศที่ได้รับมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning
2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ได้จากการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning

ประโยชน์ของการวิจัย

- 1) ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน รวมทั้งปรับปรุงระบบ e-learning ของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน
- 2) สามารถใช้ข้อมูลประกอบเป็นแนวทางในการเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานจัดอบรมในระบบเครือข่ายสารสนเทศอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- 3) ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำระบบ e-learning เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ปีการศึกษา 2557 โดยใช้

ระบบ e-learning ที่พัฒนามาจากอาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน การสอน และด้านระบบ (การสมัครสมาชิก การเข้าสู่ระบบ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน การจัดการงานที่มีขอบข่ายและการจัดการผ่าน ระบบ การสนทนาผ่านเว็บบอร์ด และการเช็คเวลาเรียนของนักศึกษาผ่าน ระบบ) ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1) อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ทำการสอนผ่านเครือข่าย e-learning ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ จำนวน 3 คน 2) นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่เรียนใน 3 รายวิชา จำนวน 62 คน ประกอบด้วย (1) วิชาศิลปะการใช้ภาษาเพื่องานนิเทศศาสตร์ เป็นนักศึกษา สาขาวิชานิเทศศาสตร์ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 22 คน (2) วิชาการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเชิงวิชาการ เป็นนักศึกษาสาขาภาษาญี่ปุ่น ภาคปกติชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน และ (3) วิชาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ 2 เป็น นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจภาค กศ.บป. ชั้นปีที่ 1 จำนวน 18 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนผ่าน ระบบ e-learning ของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียน การสอนโดยใช้ e-learning ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการทำวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์และนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 65 คน ผู้วิจัยมีแนวทางในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้

1) กลุ่มที่ 1 อาจารย์ที่สอนผ่านระบบ e-learning ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คืออาจารย์ที่สอนผ่านระบบ e-learning มีจำนวน 3 คน

2) กลุ่มที่ 2 นักศึกษาที่เรียนผ่านระบบ e-learning ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกจากนักศึกษาที่เรียนผ่านระบบ e-learning จำนวน 62 คน ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาคปกติ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน และ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคคศ.บ.ป. ชั้นปีที่ 2 จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากอาจารย์จำนวน 3 คน ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2558 และแบบสอบถามจากนักศึกษาจำนวน 62 คน ในช่วงเดือนสิงหาคม 2558 จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และอภิปรายผลในขั้นตอนต่อไป

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์

ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่บ้านหรือหอพักแล้วแต่กรณี นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตมานานมากกว่า 5 ปี โดยใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน และใช้ครั้งละประมาณ 3-5 ชั่วโมง

2. ความพึงพอใจของอาจารย์ผู้สอนผ่านระบบ e-learning ผลการวิจัยสรุปได้ว่า อาจารย์มีความพึงพอใจต่อการสอนผ่านระบบ e-learning อยู่ในระดับปานกลาง โดยให้เหตุผลว่า แม้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก แต่จำเป็นต้องปรับปรุงในหลายส่วนเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนมากยิ่งขึ้น ข้อดีของการสอนผ่านระบบ e-learning คือเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้อาจารย์สามารถส่งงานและให้นักศึกษาส่งงานนอกเวลาเรียนได้ หรือบางครั้งอาจารย์ติดภารกิจอื่น ๆ ที่ไม่สามารถเข้าสอนได้ก็ให้นักศึกษาเรียนผ่านระบบ e-learning ได้ อย่างไรก็ตาม การสอนผ่านระบบ e-learning ยังมีข้อจำกัดบางประการและไม่ควรนำมาใช้ในทุกรายวิชา โดยเฉพาะวิชาที่สอนแบบปฏิบัติหรือรายวิชาที่สอนในด้านภาษาเนื่องจากอาจารย์กับนักศึกษาไม่สามารถโต้ตอบกันได้อย่างทันท่วงทีแบบ face to face และข้อจำกัดอีกประการหนึ่งคือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ไม่ครอบคลุมทั่วทั้งมหาวิทยาลัยหรือตามห้องเรียน หากมีการปรับปรุงในส่วนนี้ให้ดีขึ้น จะช่วยให้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่ที่หอพักหรือบ้านที่ไม่มีอินเทอร์เน็ต จะไม่สามารถติดตามบทเรียนได้ทัน หรืออาจารย์ต้องแจ้งเตือนนักศึกษาผ่าน facebook ให้เข้าไปเรียนตามบทเรียนเมื่อมีการปรับเปลี่ยนบทเรียน

ใหม่ เช่น การอัปเดตเอกสาร การแจ้งการบ้านผ่านกระดานสนทนา มีนักศึกษาเพียงไม่กี่คนที่เข้าไปอ่านและแสดงความคิดเห็น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนผ่านระบบ e-learning แม้จะมีประโยชน์แต่ก็ยังไม่สมควรที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนทุกรายวิชา

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนผ่านระบบ e-learning ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านระบบบริหารจัดการและการเข้าใช้ระบบพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับด้านการติดต่อสื่อสารที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาต่อการเรียนผ่านระบบ e-learning ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์มีค่าคะแนนความพึงพอใจสูงที่สุดในระดับมากทุกด้าน ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และภาษาอังกฤษธุรกิจมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านประสิทธิภาพการเรียนรู้นักศึกษาที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจตามลำดับ ด้านระบบบริหารจัดการและการเข้าใช้ระบบพบว่า นักศึกษาที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจตามลำดับ และด้านการติดต่อสื่อสารพบว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือสาขาวิชานิเทศศาสตร์ รองลงมาคือสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ตามลำดับ

5. ปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning พบว่านักศึกษามีปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือ อินเทอร์เน็ตที่มีให้ใช้ในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ไม่ครอบคลุมตามห้องเรียนในแต่ละอาคารเรียน ทำให้การเรียนผ่านระบบ e-learning เกิด

การสะดุด ไม่ต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดหาอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายไวไฟ (wi-fi) ให้ครอบคลุมทุกห้องเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning มีประสิทธิภาพ ส่วนปัญหาของอาจารย์คือการติดต่อสื่อสารกับนักศึกษายังทำได้ไม่ดีพอ โดยเฉพาะการเรียนการสอนด้านภาษาที่ต้องเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในภาษาต่างประเทศ ดังนั้นข้อเสนอแนะของอาจารย์จึงพบว่าไม่ควรใช้ระบบ e-learning ในวิชาที่สอนด้านภาษา แต่ควรใช้ในวิชาอื่น ๆ ที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากเช่นวิชาศึกษาทั่วไป หรือวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

วิจารณ์และสรุปผล

1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา กับสภาพความเป็นจริงของการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning

จากผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่ นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน และหอพัก ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของนันทนา กิมตระกูล (2550) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่สถานศึกษา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนถึงประสิทธิภาพของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษว่าควรได้รับการปรับปรุงให้มีเครือข่ายที่เสถียรเพียงพอที่นักศึกษาจะสามารถใช้ภายในมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ในอนาคต นอกเหนือจากนั้นยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตทุกวัน ระยะเวลาเฉลี่ยต่อครั้ง ครั้งละประมาณ 3-5 ชั่วโมง รองลงมาคือใช้มากกว่า 5 ชั่วโมง และเคยใช้อินเทอร์เน็ตมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี สอดคล้องและใกล้เคียงกับผลการวิจัยของนันทนา กิมตระกูล (2550) ที่พบว่า นักศึกษาเคยใช้อินเทอร์เน็ตมาไม่ต่ำกว่า 4 ปี และระยะเวลาในการใช้ต่อครั้งคือ 2-5 ชั่วโมง จากผลการวิจัยที่พบดังกล่าวแสดงถึงนิมิตหมาย

ที่ดีสำหรับการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากนักศึกษา มีความคุ้นเคยและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ดี แสดงว่าอินเทอร์เน็ตได้เข้ามา มีบทบาทในชีวิตประจำวันของนักศึกษาส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวกลับสวนทางกับความพึงพอใจในการเรียนผ่านระบบ e-learning ซึ่งควรจะพึงพอใจอยู่ในระดับมากจนถึงมากที่สุด แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจเพียงแค้อยู่ในระดับปานกลาง จากข้อมูลดังกล่าว สะท้อนถึงปัญหาบางอย่างที่ผู้วิจัยอาจจะไม่ได้สอบถามแต่จำเป็นต้องค้นหา ให้เจอเพื่อจะทราบถึงสาเหตุแห่งปัญหานี้ เพื่อหาทางปรับปรุงการเรียน การสอนผ่านระบบ e-learning ให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักศึกษาเกิดความ สนใจในการเรียนรู้

2) ความเหมาะสมของการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ของคณะ มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เปิดสอนในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษา 2558 ทั้งหมด 9 สาขาวิชา ซึ่งแบ่งเป็นสายมนุษยศาสตร์ซึ่งเน้นการเรียนการสอนด้านภาษา จำนวน 4 สาขาวิชา ประกอบด้วยสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษา จีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ส่วน สายสังคมศาสตร์ซึ่งเน้นการเรียนการสอนด้านสังคมมีจำนวน 5 สาขา วิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปะ และ การออกแบบ และสาขาวิชาประวัติศาสตร์ จากการศึกษาความพึงพอใจ ต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ในครั้งนี้พบว่า นักศึกษา สาขาวิชานิติศาสตร์ ซึ่งอยู่ในสายด้านสังคม จะมีค่าคะแนนความพึง พอใจสูงสุดในทุก ๆ ด้าน ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับนักศึกษา อีก 2 สาขา คือสาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น นอกจาก นั้นจากผลการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนยังพบว่า อาจารย์ผู้สอนก็แสดงความ คิดเห็นว่าการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning นั้นเหมาะสมที่จะนำมาใช้

กับบางวิชาเท่านั้น แต่ไม่เหมาะสมกับวิชาทางด้านภาษา เนื่องจากเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งการเรียนผ่านระบบ e-learning อาจจะไม่เหมาะสมเท่าใดนัก จากผลการวิจัยดังกล่าวมีความขัดแย้งกับนโยบายของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่มีนโยบายให้นำระบบ e-learning เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนทุกๆ รายวิชา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทินา กิมตระกูล (2550) ที่พบว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน e-learning แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยดังกล่าวแตกต่างจากผลการวิจัยของกนกพร ศรีญาณลักษณ์ และคณะ (2554) ที่ได้ทำการสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนบทเรียนออนไลน์ภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น 1 ของมหาวิทยาลัยบูรพา กลับพบว่านิสิตที่เรียนภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น โดยใช้บทเรียนออนไลน์มีความพึงพอใจด้านสื่อ บทเรียนออนไลน์ในระดับมาก มีความพึงพอใจด้านผลสัมฤทธิ์การเรียน บทเรียนออนไลน์ในระดับมาก และมีพฤติกรรมการเรียนในระดับมาก จากผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องดังกล่าวแสดงว่าปัญหาอาจจะไม่ได้อยู่ที่เนื้อหาวิชา แต่อยู่ที่ระบบและการออกแบบระบบให้มีความน่าสนใจ น่าเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน ดังนั้นแม้ว่าระบบ e-learning จะเหมาะสมกับการเรียนการสอนด้านสังคมมากกว่าภาษา แต่ถ้ามีระบบ e-learning ด้านภาษาโดยเฉพาะ มีการออกแบบระบบให้เหมาะสมกับผู้เรียนก็อาจจะช่วยส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนทางด้านภาษาได้เช่นเดียวกัน

3) ความพึงพอใจของอาจารย์กับนักศึกษาต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning

จากผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษามีความสอดคล้องกันในบาง ประการในขณะเดียวกันก็มีความแตกต่างกันในบางประการเช่นเดียวกัน ในด้านของความสอดคล้องนั้นทั้งอาจารย์ และนักศึกษาต่างก็มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับ

ปานกลางเช่นเดียวกัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอาจารย์มีความพึงพอใจที่แตกต่างกันไปทั้ง 3 คน ในทุกๆ ด้าน อาจจะเป็นไปได้ว่าอาจารย์สอนคนละวิชา ซึ่งระบบก็สามารถตอบสนองต่อความต้องการของอาจารย์ในแต่ละวิชาได้แตกต่างกัน สำหรับนักศึกษาแล้วค่อนข้างที่จะเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันคือนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์จะมีความพึงพอใจมากในทุก ๆ ด้าน และมีค่าคะแนนสูงสุดในทุกด้านเมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจะมีความพึงพอใจน้อยที่สุดเกือบทุกด้านยกเว้นด้านการติดต่อสื่อสาร อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาภาคเสาร์อาทิตย์ที่อาจจะไม่เชี่ยวชาญในการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรืออาจจะไม่มีเวลาเนื่องจากต้องทำงานไปด้วย และความเป็นผู้ใหญ่ที่มีอายุมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ อาจทำให้ไม่สามารถปรับตัวกับการเรียนด้วยระบบ e-learning ได้เท่าผู้ที่อ่อนกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของไพโรศาล ลุนใต้ (2550) ที่พบว่า อาจารย์ที่มีอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อการสอนผ่านระบบ e-learning แตกต่างกัน โดยอาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่าจะมีทัศนคติต่อการสอนผ่านระบบ e-learning มากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning จะเหมาะสำหรับผู้ที่มีความสนใจในเทคโนโลยีมากกว่า ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า และสามารถปรับตัวได้ดีกว่า

4) อุปสรรคของการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning

นโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษนั้น ได้สนับสนุนให้อาจารย์ได้นำ e-learning เข้ามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน แต่จากผลการวิจัยพบว่าอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning นั้นคือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยกลับไม่เสถียร นักศึกษาและอาจารย์ไม่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ นอกจากนี้การออกแบบระบบก็ยังไม่สมบูรณ์มากเพียงพอจากผลการวิจัยพบว่าทั้งอาจารย์ และนักศึกษาต่างก็ ประสบปัญหา

ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อาจารย์พยายามอัปเดตเอกสารประกอบการสอนให้แก่นักศึกษา แต่ก็ทำได้ไม่มากในกรณีที่ไฟล์มีขนาดใหญ่ นักศึกษาก็ยังไม่มีสมาธิมากพอที่จะเข้าสู่ระบบเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องให้อาจารย์คอยเตือนผ่าน facebook อยู่เสมอให้เข้าไปค้นคว้าหาความรู้ และอ่านเอกสารประกอบการสอน ทำแบบฝึกหัด หรือเรียนด้วยตนเองผ่านระบบ e-learning ปัญหาอีกประการหนึ่งคือการเรียนการสอนในวิชาด้านภาษาที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนแบบ face to face ก็ไม่สามารถทำได้เต็มที่ ทำให้การเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ล้มเหลว ซึ่งสวนทางกับนโยบายอย่างชัดเจน ดังนั้นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษจึงควรปรับนโยบายใหม่ให้มีการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning เพียงบางวิชา และควรทำการปรับปรุงระบบให้มีความน่าสนใจ น่าศึกษาหาความรู้ ให้อาจารย์และนักศึกษาสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอดเวลาอย่างไม่มีอุปสรรค และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษควรจะมีการปรับปรุงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้สามารถใช้ได้ทุกที่ ทุกอาคาร ทุกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ควรปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือสัญญาณไวไฟ (wi-fi) ให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในมหาวิทยาลัยทุกห้องเรียนควรมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ และความเร็วที่เพียงพอต่อการใช้งาน นอกจากนี้ควรปรับปรุงระบบ e-learning ให้มีความน่าสนใจต่อการเรียนการสอน และการติดต่อสื่อสารระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ตลอดเวลาเพื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ควรปรับปรุงระบบให้มีความเหมาะสมกับการเรียนการสอนทุกรายวิชาโดยเฉพาะการเรียนการสอนในรายวิชาด้านภาษาที่ค่อนข้างจะมีปัญหาทั้งตัวผู้สอนเองและนักศึกษา ควรจะมีการออกแบบระบบให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาต่างประเทศโดยผ่านระบบ e-learning ได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความพึงพอใจหรือทัศนคติในด้านต่างๆ ของอาจารย์และนักศึกษาในคณะอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่มีการเรียนการสอนในรายวิชาที่แตกต่างกันออกไปว่าจะมีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไรในบริบทของการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเดียวกัน

2) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อการเรียนการสอนผ่านระบบ e-learning ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนการสอนระบบ e-learning เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

กนกพร ศรีญาณลักษณ์ และคณะ. (2554). การสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนบทเรียน

ออนไลน์ภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น 1. วารสาร
วิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 19(31), 105-121.

จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2555). อีเลิร์นนิ่งคอร์สแวร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาลี ศิริพิทักษ์ชัย และคณะ. (2551). ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ การเรียนการสอนโดยใช้ e-Learning. วิทยานิพนธ์พยาบาล
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากายวิภาคศาสตร์และ สรีรวิทยา
วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม.

นันทินา กิมตระกูล. (2550). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
ออนไลน์ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (e-Learning) ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิตในเขตกรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2554). เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ประยูร เอี่ยมอานวย. (2550). การจัดการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ตามทัศนะครูผู้สอนกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ
เทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพฑูรย์ พิมพ์ดี. (2548). ความคิดเห็นและการยอมรับการเรียนการสอน
ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์

ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.

- ไพโรศาล ลุนใต้. (2550). การศึกษาทัศนคติของอาจารย์มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ เกี่ยวกับการนำระบบ
อีเลิร์นนิ่ง (e-Learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการ
สอน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยีบัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- มนทิวรา พินิจจินดาพันธ์. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการใช้และความ
พึงพอใจของพนักงานที่มี ต่อระบบ e-learning ของ
ธนาคารกสิกรไทยจำกัด มหาชน ในฐานะที่เป็นองค์กร
แห่งการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิเชียร ศรีพระจันทร์ และเอกภพ อินทรภู. (2549). บริบททางสังคมของ
อาจารย์ที่ส่งผลต่อการยอมรับระบบสื่อการเรียนรู้
ทางอิเล็กทรอนิกส์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.